

Erasmustermin hos Université Paul Valéry Montpellier, HT2019

Staden och universitetet

Någonstans mellan Barcelona och Marseille hittar vi den soliga staden Montpellier. Det är Frankrikes sjunde största stad, med en storlek jämförbar med Malmö, och landets snabbast växande stad sedan 25 år. Montpellier är en studentstad där studenterna utgör en tredjedel av befolkningen. Staden huserar flera högskolor och universitet, däribland Université Paul Valéry med sina 25 000 studenter. Universitetet har många internationella studenter, inte minst andra Erasmus-studenter i huvudsak från Tyskland, Italien, Belgien och England – vilket speglar stadens heterogena profil. Det är dock inte bara utländska grupper som står för stadens imponerande tillväxttakt utan framförallt andra fransmän som söker sig till Montpellier.

Boende

Paul Valéry ligger utanför stadskärnan och om man bor i innerstaden finns det spårvagn som tar en dit på 10 minuter. Kollektivtrafiken är välutbyggd och det går spårvagnar till/från universitetet ungefär var femte minut. Själv bodde jag vid Place de la Comédie vilket är stadskärnans centrala torg. Jag använde mig av hemsidan lacartedescolocs.fr för att leta rum i kollektiv. Jag tänkte att fördelen med kollektiv var att bo med fransmän och

1 Gata intill Place de la Comédie.

att bo relativt billigt i innerstan. Det visade sig dock bli lite mer komplicerat än så – ”autentiska” kollektiv med fransmän söker i regel inte inneboende under 4 korta månader, så jag vände mig istället till en privat byrå kallad iBuddy. Det är ett bekvämt alternativ om man vill lägga pengar på boendet men då kommer man med sannolikhet inte bo med fransmän. Ett alternativ är annars universitetets eget studentboende, i korridor, som ligger på promenadavstånd till skolan. Där är

man i princip garanterad ett rum med delat kök för ungefär 200 € /mån, men då bor man lite längre bort från innerstan.

Studierna

Vad gäller skolan så skiljer skolsystemet sig åt på nästan alla sätt. Trots att man läser 30 högskolepoäng så är dessa poäng fördelade på ungefär 12–15 delkurser – eftersom nästan alla ämnen är indelade i CM (cours magistral) och TD (travaux dirigés). CM är egentligen regelrätta föreläsningar i stora salar och TD ungefär seminarium, men i ärlighetens namn så är TD oftast föreläsningar men i mindre grupper och mer nischade ämnen eftersom det är ett valbart fördjupningsområde. Det finns inget krav på prestation och man blir oftast inte betygsatt – läraren har sällan koll på vem du är och vad du heter om du inte är väldigt delaktig på seminarierna. Men det finns lärare som gör tvärtom, som förväntar sig att man kommer förberedd till lektionen genom att ha läst anvisad kurslitteratur, och sedan ska studenterna i princip hålla i lektionen genom att föra en diskussion om ämnet under lärarens ledning. Vid första anblicken kan det verka lite läskigt eftersom franska studenter inte bara är väldigt taliga utan även diskussionslystna och intresserade av ämnet, men både läraren och studenterna visar stor respekt för utländska studenters försök att delta i diskussionerna och det blir snabbt enklare att vara med på samma villkor.

Arbetsbörda

Den angivna kurslitteraturen kan verka helt enorm och nästan ohanterlig, men det är till stor del rekommendationer ifall man vill ha högre betyg – det man avhandlar under kursen är smalare. Dock vill jag understryka att arbetsbördan kommer vara hög den första månaden, av tre skäl: 1) devis eftersom man kommer behöva sätta sig in i alla 12–15 kurser samtidigt, 2) delvis eftersom det kommer vara något utmanande och trögt med språket förutsatt att man inte pratar och förstår franska helt obehindrat, och 3) delvis eftersom det sannolikt kommer vara en del administrativt strul som inställda kurser, scheman som inte går ihop, obegriplig byråkrati etc. På den tredje punkten bör

2 Google-bild. Fiches de révision.

man vända sig till både studievägledaren på SU vars hjälp varit ovärderlig men även utbyteskoordinatören på Paul Valéry. Vad gäller arbetsbördan normaliseras den efter ett tag. Jag rekommenderar starkt att man skaffar franska vänner i varje klass (eftersom du kommer ha många olika kurser med olika människor i varje kurs) och ber dem dela med sig av sina kursanteckningar. I regel är fransmän inte bara väldigt vassa vad gäller läsförståelse och analysförmåga men de är också sedan primaire skolade i att göra väldigt utförliga anteckningar (som de kallar cours, i plural) vilka de sedan omarbetar till s.k. fiches de révision hemma.

Tentor

Tentorna äger rum de två sista veckorna på terminen, och det är oftast separata tentor för alla TD och CM. Det vill säga att man har ungefär en tenta om dagen i två veckor. Examinationen var för mig den största kontrasten mot det svenska systemet. Det bästa sättet som man kan förbereda sig inför tentorna är att gå igenom anteckningarna, eftersom de kommer utgöra den enda "kristalliseringen" av kursinnehållet – man verkar dessvärre inte ha uppfunnit powerpoints i Frankrike så informationen som lärare ger ges oralt, en gång, och då bör man ha antecknat, eftersom informationen inte återfinns någonstans på webplattformen. Närvaron är således verkligen viktig. Man använder sällan instuderingsfrågor eller gamla prov.

Tentorna som går under institutionen Lettres Modernes (som jag tillhörde) handlar till 80 % om textanalys, s.k. commentaire. Det går enkelt uttryckt ut på att man får ett textutdrag och så ska man säga något smart om texten inom en timme. Svaret ska vara rédigé vilket innebär att man ska ha ett detaljerat inledande stycke som indikerar idéer och genomförande, varav en välformulerad frågeställning, och sedan en analysdel och konklusion. Det kan vara frustrerande eftersom det är förväntat att man ska upptäcka textens dolda estetiska aspekter, vilket är en svårighet för en person som saknar naturlig känsla för språket. Man läser kurserna på samma premisser som fransmännen, den enda fördelen med att vara Erasmus-student är att man inte blir negativt betygsatt av språkliga fel. Betygen är på en skala 1–20, där 10 är gränsen för godkänt. I verkligheten är dock 20 något ouppnåbart, det utgör en perfektion som lärarna reserverat för genierna. När betygen ska översättas till det svenska F–A så motsvarar ett A siffran 16 och uppåt.